

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

הל"ק יג - פרשת שלח		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	קנט ע"א	ל-ל
שני	קנט ע"ב	זו-זב
שלישי	קס ע"א	מב-מח
רביעי	קס ע"ב	מח-נד
חמישי	קסא ע"א	נד-נט
שישי	קסא ע"ב	נט-סח
שבת	קסב ע"א	סח-עב

לשמיעת שיעורי עמוד היומי
- בלש"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 270 | פרשת יתרו תשפ"ד

יו"ל בעזרה ש"ת ע"י
מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הקדוש ברוך הוא הזמין תבן הרפואה במדבר, לרבי יוסי ורבי חייא בנו

תנא אמר רבי יוסי, זמנא חדא הוינא אזיל בארחה, והוה רבי חייא ברי עמי, עד דהוינא אזלין אשכחנא חד גבר דהוה לקיט בחקלא עשבין לאסוותא, קריבנא לגביה, אמינא ליה בר נש קוטררא דקוטרי דעשבין למה, לא זקיף רישיה ולא אמר מידי, אהדרנא זמנא אחרא ואמינא האי, ולא אמר מידי, אמינא ליה לרבי חייא ברי, או האי בר נש אטים אודנין או שטיא או חפימא, יתיבנא גבוי, לבתר לקיט אינון עשבין ואחיד לון, וחקא עליהון טרפי גופנין.

אמר לן, אנא חמינא דיודאין אתון, ויודאין אמרי עלייהו דאינון חפימין, אי לא דחייסנא עלייכו השתא, תהוון רחיקין מבני נשא, פסגירא דא דמרחקין ליה מפלא, דהא אנא

מתוך מדבש

הפעם ואמרתי לו זה, ולא אמר מידי ולא ענה פלום, אמינא ליה לרבי חייא ברי אמרתי לבני רבי חייא, או האי בר נש אטים אודנין או שטיא או חפימא איש זה או אזניו אטומות או הוא שוטה או חכם, יתיבנא גבוי ישבנו אצלו לראות את מעשיו, לבתר לקיט אינון עשבין ואחיד לון אחר כן לקט אותם העשבים וקשר אותם יחד, וחקא עליהון טרפי גופנין וכסה עליהם בעלי גפנים.

אחר כך אמר לן אנא חמינא דיודאין אתון אמר לנו אני רואה שאתם יהודים, ויודאין אמרי עלייהו דאינון חפימין ואומרים על היהודים שהם חכמים, אי לא דחייסנא עלייכו השתא אם לא הייתי חס עליכם עתה, תהוון רחיקין מבני נשא תהיו מרחקים מבני אדם, פסגירא דא דמרחקין ליה מפלא כמצרע הנה שמרחקים אותו מפל בני אדם, דהא אנא חמינא דריחא דחד עשבא דהוה קריב גביכון עאל בגופיכו כי אני רואה

הקדוש ברוך הוא הזמין תבן הרפואה במדבר, לרבי יוסי ורבי חייא בנו

תנא אמר רבי יוסי מביא פאן עבדא זו לפי שבה נזכר פרוש על הפסוק כה תאמר לבית יעקב, שצריך לדבר עם כל אחד פפי מעלתו ומדרגתו פדלקמן, ואמר רבי יוסי זמנא חדא הוינא אזיל בארחה פעם אחת הייתי מהלך בדרך, והוה רבי חייא ברי עמי ובני רבי חייא הנה עמי, עד דהוינא אזלין אשכחנא חד גבר דהוה לקיט בחקלא עשבין לאסוותא בעוד שהיינו הולכים בדרך מצאנו איש אחד שהיה מלקט בשדה עשבים לרפואה, קריבנא לגביה קרבנו אליו, אמינא ליה, בר נש, קוטררא דקוטרי דעשבין למה אמרתי לו, בן אדם, קשר הכלל הרבה קשרי עשבים למה הוא לה, פי היה לו הרבה קשרי עשבים מינים ממינים שונים כל אחד בפני עצמו ואחר כך קשר את כלם יחד, לא זקיף רישיה ולא אמר מידי אותו האיש לא זקף ראשו ולא ענה פלום, אהדרנא זמנא אחרא ואמינא האי חזרתי עוד

חמינא דריחא דחד עשבא דהוה קריב גביכון עאל בגופייכו, ותהוון רחיקין תלתא יומין, אלא אכילו אלין תומי ברא ותתסון, אכלנא מנייהו דהוון שכיחין קמן ואדמכנא, ואתקטרנא בזיעא עד עידן סגיי, לבתר אתערנא, אמר לן ההוא גברא, השתא אלהכו"ן עמכון דאשכחתון לי, דהא אסוותא דגופיכון על ידי אשתלים.

עם כל אדם צריך לדבר לפי דרכו

עד דהוינא אזלין, אמר לן, כל בר נש בעי לאשתעי בבר נש אחרא פפום ארחוי, דהא לנוקבא פפום ארחוי, לגברא פפום ארחוי, לגברא דגברי פפום ארחוי. אמיןא לרבי חייא ברי, היינו דכתיב פה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל.

אמר לן, חמיתון דלא זקיפנא רישאי ולא אשתעינא בהדייכו, משום דאבא חפימא בעשבין מפל בני דרא הוה, ואוליפנא מאבא ארחוי דכל עשבין דבהון קשוט, ואנא בכל שתא מדוראי בנייהו, והאי עשבא דחמיתון דחפינא ליה בטרפי דגופנין אלין, בביתאי אית אתר חד והוא לסטר צפון, ובההוא אתר נעין חד ריחא, ומעינא דההוא ריחא נפיק חד גבר

מתוק מדבש

לומר להם שמאחר שרואה שהם חכמים צריך הוא לנהוג בהם כבוד ולדבר עמהם כראוי לחכמים, לכן גלה להם ענין העשבים שלקט כדלקמן, אמיןא לרבי חייא ברי, היינו דכתיב אמרתי לרבי חייא בני זהו שפתוב פה תאמר לבית יעקב שהם הנשים שצריך לדבר עמהן כפי דרכיהן, ותגיד לבני ישראל שהם הזכרים שצריך לדבר עמהם כפי דרכיהם.

אמר לן חמיתון דלא זקיפנא רישאי ולא אשתעינא בהדייכו אמר לנו ראיתם שלא זקפתי ראשי ולא דברתי עמכם, משום דאבא חפימא בעשבין מפל בני דרא הוה משום שאבי היה חכם בסגלת העשבים יותר מפל בני דורו, ואוליפנא מאבא ארחוי דכל עשבין דבהון קשוט ולמדתי מאבי הדרכים של כל העשבים שיש בהם דברים אמתיים, ואנא בכל שתא מדוראי בנייהו ואני בכל השנה דירתתי בין העשבים, והאי עשבא דחמיתון דחפינא ליה בטרפי דגופנין אלין ועשב זה שראיתם שפסיתי אותו בעלי גפנים אלו, הוא נצרך לי כי בביתאי אית אתר חד והוא לסטר צפון בביתאי יש מקום אחד והוא לצד צפון שממש תפתח הרעה, ובההוא אתר נעין חד ריחא ובמקום ההוא תקועה רחים אחת, ומעינא דההוא ריחא נפיק חד גבר בתרין רישין וחרבא שיננא בידיה ומעין של אותה הרחים יצא מזיק בצורת אדם בשני ראשים וחרב חדה

שריח של עשב אחד שהיה קרוב אליכם נכנס דרך החטם בגופכם, ותהוון רחיקין תלתא יומין ועל ידי זה תהיו מצרעים שלשה ימים, אלא אכילו אלין תומי ברא ותתסון אלא אכלו את אלו שוימים המדבריים של השדה ותתרפאו, אכלנא מנייהו דהוון שכיחין קמן ואדמכנא אכלנו מהם כי היו נמצאים לפנינו ונרדמנו, ואתקטרנא בזיעא עד עידן סגיי ונתקשרנו בזעה זמן רב, לבתר אתערנא אחר כך נתעוררנו, אמר לן ההוא גברא השתא אלהכו"ן עמכון דאשכחתון לי אמר לנו האיש ההוא עתה אני רואה שאלהיכם עמכם שמצאתם אותי, דהא אסוותא דגופיכון על ידי אשתלים כי רפואת גופכם נשלמה על ידי. (דף פ ע"א, ובביאורינו כרך ו עמ' קנ-קנא)

עם כל אדם צריך לדבר לפי דרכו

עד דהוינא אזלין בעוד שהינו הולכים אמר לן רצה להוכיח אותנו כי פיון שראינו אותו שותק ולא רצה להשיב היה ראוי שנשתק ולא לשאול עוד הפעם על מעשיו, פי צריך דרך ארץ וחכמה בהנהגת הדבור, לכן אמר כל בר נש בעי לאשתעי בבר נש אחרא פפום ארחוי כל אדם צריך לדבר עם אדם אחר כפי דרכיו, דהא לנוקבא פפום ארחוי כי לנקבה צריך לדבר כפי דרכיה, לגברא פפום ארחוי ולאיש כפי דרכיו, לגברא דגברי פפום ארחוי לאדם גדול כפי דרכיו, ועוד רצה

בְּתַרְיֵן רִישֵׁינ, וְחֶרְבָּא שִׁינְנָא בִּידֵיהּ, וּבְכֹל יוֹמָא קָא מְצַעַר לָן, וְאַנְא לְקִיטְנָא הָאֵי עֲשָׂבָא, וְזִילו אֲבַתְרָאֵי וְתַחֲמוֹן חִילִּיה דְּהָאֵי עֲשָׂבָא, וּמָה דֵי אֱלֹהִיא עֲלָאָה גְּלִי בְּעֵלְמָא, וְלִית מָאן דִּידַע אֲרַחוּי בְּכֹלָא.

קָשֶׁר אֶת הַנְּחֹשׁ וְהוֹלִיכוּ עִמּוֹ

אֲזִילְנָא אֲבַתְרֵיהּ, עַד דְּהוּינָא אֲזִלִּי בְּאַרְחָא, מְאִיף לְחַד נּוֹקְבָא בְּעַפְרָא, וְשׁוּי מֵהֵהוּא עֲשָׂבָא בְּנוֹקְבָא, נְפִק חַד חוּיָא וְרִישָׁא דִּילֵיהּ סְגִי, נְטֹל חַד סוּדְרָא, וְקֻטִּיר לִיה פְּחַד גְּדוּיָא, דְּחִילְנָא, אָמַר לָן זִילו אֲבַתְרָאֵי.

עַד דְּמִטְינָא לְבִיתֵיהּ, חֲמִינָא הֵהוּא אֲתֵר בְּחֻשׁוֹכָא בְּתֵר חַד כּוּתְלָא, נְטֹל חַד שְׂרָגָא, וְדִלִּיק דְּלִיקָא סַחְרָנְיָה דְּהֵהוּא אֲתֵר דְּרִיחֵיָא, אָמַר לָן מִמָּה דְּתַחֲמוֹן לָא תְּדַחֲלוֹן וְלָא תִּשְׁתַּעֲוֹן מִיָּדִי, אֲדַהְכִּי שְׂרֵי חוּיָא מְקֻטְרוּי, וְכַתֵּשׁ בְּקִיסְטָא מֵהֵהוּא עֲשָׂבָא וְשׁוּי בְּרִישֵׁיהּ דְּחוּיָא, עָאֵל חוּיָא בְּהֵהוּא עֵינָא דְּרַחֲיָא, וְשִׁמְעֵנָא קְלָא דְּכֹל אֲתֵר מְזַדְעֻזְעָא, בְּעֵינָן לְמִיפְקָא, אַחִיד בִּידְנָא הֵהוּא גְּבָרָא, אָמַר לָא תְּדַחֲלוֹן קְרִיבּוֹ גְּבָאֵי.

אֲדַהְכִּי נְפִק חוּיָא שְׁתִּית דְּמָא, נְקִיט הֵהוּא גְּבָרָא מֵהֵהוּא עֲשָׂבָא וְשׁוּי בְּרִישֵׁיהּ כְּבַקְדְּמִיתָא, עָאֵל בְּהֵהוּא עֵינָא דְּרַחֲיָא, לְשַׁעֲתָא זַעִירָא חֲמִינָא דְּנִפְיָק מֵהֵהוּא עֵינָא חַד גְּבָרָא בְּתַרְיֵן

מתוק מדבש

בַּחֲשֵׁף אַחוּרֵי כְּתֹל אַחַד, נְטֹל חַד שְׂרָגָא וְדִלִּיק דְּלִיקָא סַחְרָנְיָה דְּהֵהוּא אֲתֵר דְּרִיחֵיָא לְקַח גַּר אַחַד וְהַדְּלִיק מְדוּרָה שֶׁל אֵשׁ לְהָאִיר סְבִיב מְקוּם הֵהוּא, כִּי לְרֹב הַחֲשֵׁף לֹא הִסְפִּיק בְּנֵר אַחַד, אָמַר לָן מִמָּה דְּתַחֲמוֹן לָא תְּדַחֲלוֹן וְלָא תִּשְׁתַּעֲוֹן מִיָּדִי אָמַר לָנוּ מִמָּה שְׂתַּרְאוּ לֹא תִּפְחָדוּ וְלֹא תִּדְבְּרוּ כְּלוּם, אֲדַהְכִּי שְׂרֵי חוּיָא מְקֻטְרוּי, וְכַתֵּשׁ בְּקִיסְטָא מֵהֵהוּא עֲשָׂבָא וְשׁוּי בְּרִישֵׁיהּ דְּחוּיָא בְּתוּף כִּף הַתִּיר אֶת הַנְּחֹשׁ מְקֻשְׁרֵיו וְכַתֵּשׁ בְּמַכְתֶּשֶׁת מְאוּתָן הָעֲשֻׁבִים שֶׁלְקַט וְשֵׁם אוֹתָם בְּרֵאשׁ הַנְּחֹשׁ, עָאֵל חוּיָא בְּהֵהוּא עֵינָא דְּרַחֲיָא וְשִׁמְעֵנָא קְלָא דְּכֹל אֲתֵר מְזַדְעֻזְעָא וְנִכְנַס הַנְּחֹשׁ בְּעֵינָן שֶׁל הַרְחִים וְשִׁמְעֵנוּ קוֹל רַעַשׁ שֶׁכָּל הַמְּקוֹם נִזְדַּעְזַע, בְּעֵינָן לְמִיפְקָא וּפְחָדְנוּ עַד שֶׁרְצִינוּ לְצֵאתָא, אַחִיד בִּידְנָא הֵהוּא גְּבָרָא אָמַר לָא תְּדַחֲלוֹן קְרִיבּוֹ גְּבָאֵי אַחַד אוֹתוֹ הָאִישׁ בְּיָדֵינוּ וְאָמַר לָנוּ אֵל תִּפְחָדוּ קְרַבּוֹ אֲצִלִּי.

אֲדַהְכִּי נְפִק חוּיָא שְׁתִּית דְּמָא בְּתוּף כִּף יֵצֵא הַנְּחֹשׁ וְהִידָּה שׁוֹתֶת דָּם, נְקִיט הֵהוּא גְּבָרָא מֵהֵהוּא עֲשָׂבָא וְשׁוּי בְּרִישֵׁיהּ כְּבַקְדְּמִיתָא לְקַח הָאִישׁ הֵהוּא מְאוּתוֹ הָעֲשֻׁב וְשֵׁם בְּרֵאשׁוֹ שֶׁל הַנְּחֹשׁ כְּבַתְּחִלָּה, עָאֵל בְּהֵהוּא עֵינָא דְּרַחֲיָא וְנִכְנַס הַנְּחֹשׁ עוֹד הַפַּעַם בְּעֵינָן שֶׁל הַרְחִים, לְשַׁעֲתָא זַעִירָא חֲמִינָא דְּנִפְיָק מֵהֵהוּא עֵינָא חַד גְּבָרָא בְּתַרְיֵן רִישֵׁין וְחוּיָא שְׂרִיָּא סַחְרָנְיָה דְּקָדְלוּי

בְּיָדוֹ, וּבְכֹל יוֹמָא קָא מְצַעַר לָן וּבְכֹל יוֹם הוּא מְצַעַר וּמִפְחִיד אוֹתָנוּ, וְאַנְא לְקִיטְנָא הָאֵי עֲשָׂבָא וְאֲנִי לְקֻטְמִי עֲשֻׁב הִזֵּה כְּדֵי לְהַרוֹג אוֹתוֹ הַמְּזִיק, וְזִילו אֲבַתְרָאֵי וְתַחֲמוֹן חִילִּיה דְּהָאֵי עֲשָׂבָא וּבּוֹאוּ אַחֲרֵי וְתַרְאוּ כְּחוֹ שֶׁל עֲשֻׁב הִזֵּה, וּמָה דֵי אֱלֹהִיא עֲלָאָה גְּלִי בְּעֵלְמָא וּמָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גִּלָּה בְּעוֹלָם, וְלִית מָאן דִּידַע אֲרַחוּי בְּכֹלָא וְאִין מִי שִׁידַע דְּרַכִּיו בְּכֹל דְּבַר.

(דף פ ע"א, ובביאורינו כרך ו עמ' קנב-קנז)

קָשֶׁר אֶת הַנְּחֹשׁ וְהוֹלִיכוּ עִמּוֹ

אֲזִילְנָא אֲבַתְרֵיהּ הִלְכְנוּ אַחֲרֵי אוֹתוֹ הָאִישׁ, עַד דְּהוּינָא אֲזִלִּי בְּאַרְחָא בְּעוֹד שְׁהִינּוּ הוֹלְכִים בְּדַרְךָ, מְאִיף לְחַד נּוֹקְבָא בְּעַפְרָא וְשׁוּי מֵהֵהוּא עֲשָׂבָא בְּנוֹקְבָא כְּפַף עֲצָמוֹ לְנִקְבֵי אַחַד שְׁבָאֲרָץ וְשֵׁם מְאוּתוֹ הָעֲשֻׁב לְתוּף הַנְּקֵב, נְפִק חַד חוּיָא וְרִישָׁא דִּילֵיהּ סְגִי יֵצֵא מִשֵּׁם נְחֹשׁ אַחַד וְרֵאשׁוֹ הִידָּה גְּדוּל, נְטֹל חַד סוּדְרָא לְקַח סוּדֵר אַחַד, וְקֻטִּיר לִיה פְּחַד גְּדוּיָא וְקָשֶׁר אֶת הַנְּחֹשׁ כְּמוֹ שְׁקוּשְׁרִים גְּדִי, דְּחִילְנָא וְאַנּוּ הִינּוּ יֵרְאִים מֵהַנְּחֹשׁ, אָמַר לָן זִילו אֲבַתְרָאֵי אָמַר לָנוּ בּוֹאוּ אַחֲרֵי וְאֵל תִּירְאוּ, וְהַלְכְנוּ אַחֲרָיו.

עַד דְּמִטְינָא לְבִיתֵיהּ עַד שֶׁהִגְעֵנוּ לְבֵיתוֹ, חֲמִינָא הֵהוּא אֲתֵר בְּחֻשׁוֹכָא בְּתֵר חַד כּוּתְלָא רְאִינוּ מְקוּם הֵהוּא

רישין, וְחוּיָא שְׁרִיָא סַחְרָנִיָה דְקַדְלוּי, עָאל בְּהוּא עֵינָא דְרַחֲמָא וְנַפְק תְּלַת זְמַנִּי, הָוָה אָמַר זְקִיטָא זְקִיטָא, וְוִי לְאִימִיָה דְלֵהוּא אַתְר אֹבִיל לִיָּה.

הַעֲשֵׂב שֶׁבָּחָו לְהַרוּג הַמְזִיקִים וְהַחִיצוֹנִים

אַדְהֵכִי אַתְעֲקֵר רִיחֵיָא מֵאַתְרִיָּה, וְנַפְקוּ גְבָרָא וְחוּיָא, וְנַפְלוּ וּמִיתוּ תְרוּוִיָּהוּ, וְאַנְן דְחִילָנָא סְגִי, אָמַר לָן הָוָה גְבָרָא, דָּא הוּא חִילָא דְעֲשָׂבָא דְאַנָּא לְקִיטָנָא קַמְיִיכוּ, וּבְגִינִי כֶּף לָא אֲשַׁתְעִינָא בְּהַדִּיכוּ, וְלָא זְקִיפְנָא רִישָׁאִי בְּשַׁעְתָּא דְקַרִיבְתוֹן גְּבָאִי.

ה' יתברך הסתיר פת הרפואה שבְעֵשְׂבִים, כְּדִי שְׁלֵא יבְטָחוּ בָּהֶם

אָמַר לָן אֵילוּ יְדַעִין בְּנֵי נֶשָׂא חֲכָמְתָא דְכָל מַה דְנֻטַע קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בְּאַרְעָא, וְחִילָא דְכָל מַה דְאֲשַׁתְכַּח בְּעֵלְמָא, יִשְׁתַּמּוּדְעוֹן חִילָא דְמֵאַרִיָּהוֹן בְּחֲכָמְתִּיָּה סְגִיָּאָה, אַבְּל לָא טְמִיר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא חֲכָמְתָא דָּא מְבַנֵּי נֶשָׂא, אֶלָּא בְּגִין דְלָא יִסְטוֹן מֵאַרְחוּי, וְלָא יִתְרַחֲצוּ בְּהֵיָא חֲכָמְתָא וַיִּנְשׁוֹן לִיָּה.

כַּד אַתִּינָא וְאַמִּינָא הֲנִי מְלִי קַמִּיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר וּדְאִי חַפִּימָא הָוָה, וְתָא חֲזִי, לִית עֲשָׂבָא

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

לְפִי שְׁהִיִּיתִי צְרִיף לְדִיִּק וּלְכוּן הֵיטֵב בְּמַעֲשֵׂי שְׁלֵא אַבְלָבֵל בֵּין הַעֲשָׂבִים. (דף פ ע"א, ובביאוריניו כרך ו עמ' קנד-קנה)

ה' יתברך הסתיר פת הרפואה

שֶׁבְעֵשְׂבִים, כְּדִי שְׁלֵא יבְטָחוּ בָּהֶם

אָמַר לָן אֵילוּ יְדַעִין בְּנֵי נֶשָׂא חֲכָמְתָא דְכָל מַה דְנֻטַע קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בְּאַרְעָא אָמַר לָנוּ אֵלוּ הִיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם הַחֲכָמָה שֶׁל כָּל מַה שְׁנֻטַע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא בְּאַרְצָא, וְחִילָא דְכָל מַה דְאֲשַׁתְכַּח בְּעֵלְמָא וְכַח שֶׁל כָּל מַה שְׁנֻטַע בְּעוֹלָם, יִשְׁתַּמּוּדְעוֹן חִילָא דְמֵאַרִיָּהוֹן בְּחֲכָמְתִּיָּה סְגִיָּאָה הִיוּ מַפִּירִים פֶּת רַבּוֹנָם בְּחֲכָמְתוֹ הַגְּדוּלָּה, אַבְּל לָא טְמִיר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא חֲכָמְתָא דָּא מְבַנֵּי נֶשָׂא אֶלָּא בְּגִין דְלָא יִסְטוֹן מֵאַרְחוּי אַבְּל לָא הַסְתִּיר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא אֶת חֲכָמָה זֶה מְבַנֵּי אָדָם אֶלָּא כְּדִי שְׁלֵא יִטּוּ מִדְּרַכֵּיו, וְלָא יִתְרַחֲצוּ בְּהֵיָא חֲכָמְתָא וַיִּנְשׁוֹן לִיָּה וְלָא יבְטָחוּ בְּחֲכָמָה הַהִיא וַיִּשְׁכָּחוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא.

כַּד אַתִּינָא וְאַמִּינָא הֲנִי מְלִי קַמִּיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן כְּשֶׁבָּאתִי וְסַפְרִתִּי דְכָרִים אֵלוּ לִפְנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר וּדְאִי חַפִּימָא הָוָה אָמַר וּדְאִי אֵלוּ הֵיָא הִיָּה חֲכָמָה, וְתָא חֲזִי, לִית עֲשָׂבָא וְעֲשָׂבָא דְאַתִּילִיד בְּאַרְעָא

לְשַׁעָה קְלָה רְאִינוּ שְׁיַצָּא מַעֲזִין הֵיָא אָדָם אַחַד בְּשַׁנִּי רְאִישִׁים וְהַנְחֵשׁ הִיָּה כְּרוּף סְבִיב צְוָארוּ, עָאל בְּהוּא עֵינָא דְרַחֲמָא וְנַפְק תְּלַת זְמַנִּי וְחִזּוּר וְנַכְנַס בְּעִין הֵיָא שֶׁל הַרְחִים וַיַּצָּא וְכֵן הִיָּה שֶׁלשׁ פְּעָמִים, הָוָה אָמַר זְקִיטָא זְקִיטָא אוֹתוֹ הַמְזִיק קָרָא לְעַצְמוֹ זְקִיטָא, שְׁהִיָּא מִין בְּרִיָּה פְּחוּתָה, לְרַע מְזוּלוּ לְפִי שְׁאֵמוּ הוֹלִיכְתוּ שָׁם, וְוִי לְאִימִיָּה דְלֵהוּא אַתְר אֹבִיל לִיָּה וְאָמַר אוֹי לְאֵמוּ שְׁלַמְקוּם הִנֵּה הוֹלִיכְתוּ. (דף פ ע"א, ובביאוריניו כרך ו עמ' קנד-קנה)

הַעֲשֵׂב שֶׁבָּחָו לְהַרוּג הַמְזִיקִים וְהַחִיצוֹנִים

אַדְהֵכִי אַתְעֲקֵר רִיחֵיָא מֵאַתְרִיָּה בְּתוּף כֶּף נַעֲקֵר הַרְחִים מִמְקוּמוּ, כִּי רְצוּ לְצַאת הַנְחֵשׁ וְהַגְבָּרָא בְּיַחַד וְעִין הַרְחִים הִיָּתָה צְרָה לְצַאת דְרָף שָׁם שְׁנִיָּהִם יַחַד, וְנַפְקוּ גְבָרָא וְחוּיָא וְנַפְלוּ וּמִיתוּ תְרוּוִיָּהוּ וַיַּצְאוּ הָאִישׁ וְהַנְחֵשׁ וְנַפְלוּ וּמִיתוּ, וְאַנְן דְחִילָנָא סְגִי וְאַנּוּ פַּחְדְּנוּ מְאֹד, אָמַר לָן הָוָה גְבָרָא דָּא הוּא חִילָא דְעֲשָׂבָא דְאַנָּא לְקִיטָנָא קַמְיִיכוּ אָמַר לָנוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ זֶה הוּא כַּחוּ שֶׁל הַעֲשֵׂב שְׁלַקְטִיתִי לְפָנֵיכֶם, שֵׁישׁ כַּחוּ לְשַׁבֵּר וְלְהַרוּג אֶת הַמְזִיקִים וְהַחִיצוֹנִים, וּבְגִינִי כֶּף לָא אֲשַׁתְעִינָא בְּהַדִּיכוּ וְלָא זְקִיפְנָא רִישָׁאִי בְּשַׁעְתָּא דְקַרִיבְתוֹן גְּבָאִי וּבְשִׁבִיל זֶה לָא דַּבְרִיתִי עִמְכֶם וְלָא זְקַפְתִּי רִישִׁי בְּשַׁעָה שְׁקַרְבְּתֶם אֵלַי,

וְעִשְׂבָא דְאַתְיִילִיד בְּאַרְעָא, דְלֹא אֵית בֵּיה חֲכֻמָּתָא סְגִיָּא, וְחִילִיָּה בְּשִׂמְיָא סְגִיָּא.

תָּא חֲזִי מִן אַזּוּבָא, דְבְכָל אֶתְר דְּבַעֵי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְדַכְּאָה לְבַר נֶשׁ, בְּאַזּוּבָא מִתְדַפֵּי, מְאִי טַעְמָא, מְשׁוּם דִּיתְעַר חִילִיָּה דְלַעֲיִלָא דְאַתְפַּקְדָא עֲלוּי, דְהָא הָהוּא חִילָא דְאַתְפַּקְדָא עֲלוּי כַּד אֶתְעָרָא, מְבַעֲרָא רוּחַ מְסַאבָא וְאַתְדַפֵּי כַּד נֶשׁ, וְעַלְהּ אֲמִינָא בְּרִיף רַחֲמָנָא דְשִׁזְבָּךְ.

הַנְהַגַת הַנֶּשֶׁר עִם בְּנֵי בְּרַחֲמִים, מִדַּת תְּפָאֶרֶת

אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׂרִים, מְאִי כַּנְפֵי נְשָׂרִים, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרַחֲמִי, דְכָתִיב (דְּבָרִים ל"א) כַּנְּשֹׁר יַעֲרִי קִנּוּ וְגו', וְהֵינּוּ רְזָא דְאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, (מְשָׁל ל' י"ט) דְרַף הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם, מְאִי בְּשָׁמַיִם, בְּרַחֲמִי, מַה נֶּשֶׁר אֲשַׁתְּכַח בְּרַחֲמִי עַל בְּנֵי וְדִינָא לְגַבֵּי אַחֲרָנִין, כִּף קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא אֲשַׁתְּכַח בְּרַחֲמִי לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל וְדִינָא לְגַבֵּי עַמִּין.

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

כַּנְפֵי נְשָׂרִים, וְשׂוֹאֵל מְאִי כַּנְפֵי נְשָׂרִים מַה הוּא הַסּוּד שֶׁל כַּנְפֵי נְשָׂרִים כִּי בְּיַדָּאֵי אֵינּוּ כְּפִשׁוּטוֹ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא נֶשֶׁא אוֹתָם עַל כַּנְפֵי נְשָׂרִים, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה סוּד הַדְּבַר הוּא, שְׁנִשְׂא אוֹתָם וְהוֹלִיכֶם בְּרַחֲמֵי מִדַּת הַרַחֲמִים, דְכָתִיב כַּנְּשֹׁר יַעֲרִי קִנּוּ וְגו' פִּרְשׁ רַש"י כַּנְּשֹׁר הִנֵּה רַחֲמֵי עַל בְּנֵי וְאֵינּוּ נִכְנָס לְקִנּוּ פִּתְאוּם עַד שֶׁהוּא מְקַשְׁקֵשׁ וּמְטַרֵף עַל בְּנֵי בְּכַנְפֵי בֵּין אֵילָן לְאֵילָן בֵּין שׁוֹכָה לְחִבְרָתָהּ כְּדֵי שִׁיעוּרוֹ בְּנֵי וְיֵהָא בְּהֶם כַּח לְקַבְּלוֹ, כִּף נִהַג הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וּבְחֻמְלָה, הֵרִי שְׁנִשְׂר רִמּוּז עַל מִדַּת הַרַחֲמִים, וְהֵינּוּ רְזָא דְאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן וְהוּוּ הַסּוּד שֶׁאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, עַל מַה שֶּׁפְּתוּב דְרַף הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם, וְשׂוֹאֵל מְאִי בְּשָׁמַיִם עַל מַה כָּא לְרִמּוּז, וְאָמַר בְּרַחֲמֵי שֶׁהַנְהַגַת הַנֶּשֶׁר הִיא בְּרַחֲמִים, הֵינּוּ מִדַּת הַתְּפָאֶרֶת הַנִּקְרָא שָׁמַיִם, לְכֵן מַה שֶּׁפְּתוּב וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׂרִים הֵינּוּ דְגַמַּת הַנֶּשֶׁר, מַה נֶּשֶׁר אֲשַׁתְּכַח בְּרַחֲמֵי עַל בְּנֵי וְדִינָא לְגַבֵּי אַחֲרָנִין כְּמוֹ שֶׁהַנֶּשֶׁר מִתְנַהֵג בְּרַחֲמִים עַל בְּנֵי וּבְדִין עַל אַחֲרִים, כִּי הוּא עוֹף דוֹרְס וְטוֹרֵף וְאֲכֹרֵי עַל עוֹפוֹת אַחֲרִים, כִּף קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא אֲשַׁתְּכַח בְּרַחֲמֵי לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל וְדִינָא לְגַבֵּי עַמִּין כִּף מִתְנַהֵג הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא בְּרַחֲמִים עִם יִשְׂרָאֵל וּבְדִין עִם אַמּוֹת הָעוֹלָם.

(דף פ ע"ב, ובביאורינו כרך 1 עמ' קנז)

דְלֹא אֵית בֵּיה חֲכֻמָּתָא סְגִיָּא וּבֵא וּרְאָה אֵין לָךְ שׁוּם עֵשֶׂב שְׂצוּמַח בְּאַרְץ שְׂאִין בּוֹ חֲכֻמָּה גְדוֹלָה, וְחִילִיָּה בְּשִׂמְיָא סְגִיָּא וְכַחוּ גְדוֹל בְּשָׁמַיִם.

תָּא חֲזִי מִן אַזּוּבָא בֵּא וּרְאָה מִן הָאזּוּב, דְבְכָל אֶתְר דְּבַעֵי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְדַכְּאָה לְבַר נֶשׁ, בְּאַזּוּבָא מִתְדַפֵּי שְׂבָכָל מְקוּם שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא רוּצָה לְטַהַר אֶת הָאָדָם, בְּאַזּוּב הוּא נְטֵהָר, מְאִי טַעְמָא מְשׁוּם דִּיתְעַר חִילִיָּה דְלַעֲיִלָא דְאַתְפַּקְדָא עֲלוּי הַטַּעַם הוּא כְּדֵי שִׁיתְעוּרָר כַּחוּ שֶׁל מַעֲלָה הַמְּמַנָּה עֲלוּי, דְהָא הָהוּא חִילָא דְאַתְפַּקְדָא עֲלוּי כַּד אֶתְעָרָא כִּי כַח הָהוּא שְׂמַמְנָה עֲלוּי כְּשִׂמְתְּעוּרָר, מְבַעֲרָא רוּחַ מְסַאבָא וְאַתְדַפֵּי כַּד נֶשׁ הוּא מְבַעַר רוּחַ הַטְּמָאָה וְהָאָדָם נְטֵהָר, וְעַלְהּ אֲמִינָא בְּרִיף רַחֲמָנָא דְשִׁזְבָּךְ וְעַלְיָךְ אֲנִי אוֹמַר בְּרוּף הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא שֶׁהַצִּילְךָ מִהַצָּרַעַת וּמִהַמְדִּיקִים.

(דף פ ע"ב, ובביאורינו כרך 1 עמ' קנז-קנז)

הַנְהַגַת הַנֶּשֶׁר עִם בְּנֵי בְּרַחֲמִים, מִדַּת תְּפָאֶרֶת

אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל ככתובת: 3022233@gmail.com

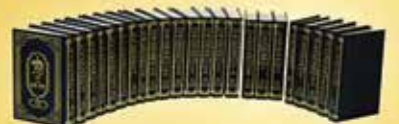
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפרושה הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות: